

LBRIS

We know
books

Lidia Zadeh Petrescu

INTUIȚII

neopoeme

Grafica și pictura

Lidia Zadeh Petrescu

E I K O N

București, 2023

CUPRINS

WISE CARDIACE	13
AȘTEPTÂNDU-L pe BAUDELAIRE	15
O PARTE DIN MINE	17
DEȘERT de NECUVINTE	19
JUDECATA	21
SINDROM STOCKHOLM	25
PAT OBSCEN	27
SPOVEDANIA	29
ULTIMUL VICIU	31
TURNUL	33
OFRANDA	37
FOTOSINTEZA	39
TRATAMENT ANTIFEUDAL	41
DIAVOLI DEGHIZAȚI	43
IAD MISTERIC	45
VIS de SCATIU	49
ORFANĂ	51
ULTIMA IUBIRE	53

AGONIE	55
MAGNETISM	59
ISCĂLITURA	61
STRECHE	63
AMĂNUNTE	65
DEȘERTUL de ILUZII	67
FERICIREA	71
VISE ÎN ARMURĂ	73
PLOAIA	75
BARCA	77
ORGANE	81
ANARHISM	83
RITUAL	85
DISCIPOLII CREDINȚEI	89
BRASARDE	91
INSOMNIA	93
FLORI MORBIDE / In memoriam BAUDELAIRE	95
VRĂJITOAREA	99
IARBA de ACASĂ	101
GÂNDURI CIUNGE	103
MATERIA CENUȘIE	105
RESEMNARE ALBASTRĂ	109
CAPTIVĂ	111
EZOTERIC	113
SUBTERAN	114

TOTUNA	116
VIS de CENUȘĂ	118
STATUI de VEGHE	120
VIAȚA ROMÂNEASCĂ	122
APLAUZE.	124
GLOANȚE OARBE	126
ULTIMUL VIS.	129
MIREASA DEȘERTULUI	131
PĂDURI	133
FRAȚI de CRUCE	135
NOI GEOMETRII	137
AMANȚI	141
MUZE ASCUNSE	142
COSMIC	144
PHOENIX	146
WISE BETEGE	148
MUZICI OCULTE	150
GLASUL	152
VIS FERROVIAR	155
SOLITUDINE	156
LUPTA OARBĂ	159
ANTIDOT	161
TIC SENZORIAL	163
DAUNA TOTALĂ	167
DEZLEGARE la PEȘTE	169

IPOSTAZE	171
VETERANI	173
NEÎNVINSĂ	177
GARA (versuri scrise în 1986)	179
GARA (versuri scrise în 2023)	180
FANTOME	182
LOGICA ABSTRACTĂ	184
FĂRĂ ROST	186
JOCUL	189
FLORILE DURERII / CĂUTÂNDU-L pe BAUDELAIRE	191
FLUTURI de ZĂPADĂ	193
NUNTA cu DAR	197
MONOLOG CRE(Ș)TIN	199
STATUIA	200
POTECA	202
BALADA POETULUI	204
CAIMACUL	206
MIEREA și RACLA	209
CUGETĂRI	211
TĂRÂMUL	213
CLOPOTE DE NUNTĂ	215
CRYPTOMANIA	219
ALADIN	221
ANALFABEȚI	223
MAGNIFIC	225

FARINGOSEPT	227
SEVA	229
PROȘTI și TÂMPIȚI	231
TETINA	233
LINGĂI	234
CHIRIAȘĂ	237
SINDROM	238

INTUIȚII/NEOPOEME

Exerciții de regăsire

BUSTURI	243
ALTAR	244
ZIUA	245
AC de PĂR	246
COROANA	248
MUCEGAI	249
CONSTELAȚII	251
POVARA	252
EKILIBRUM	255
NIMICUL	256
ÎNTUNERIC	258
CĂRȚI	259
BORANGIC	260
IMAGINAȚIE	261

OGLINZI	262
PRAF	263
JAFUL	264
LEBADA	267
NESIGUR	268
TURNUL BABEL	269
CUVINTE	270
MONOLOG	271
METAL	272
BASMALE	273
RĂZBOI	274
NEGOCIABIL	277
COPILĂRIA	278
UȘA	279
RANA	280
CASA	281
UITAREA	282
CUMPĂNA	283
CĂUTARE	284
JOC	285
POEME	286
EȘEC	289
ALAI	290
VALS	291
CREDINȚĂ	292

BUCURIA	293
INELAR	294
OAMENI de TOAMNĂ	295
PRIVEȘTE-MĂ așa cum sunt	299
SPERIETOARE	300
GEOMETRIE	301
ȘARPELE de CASĂ	302
RITUAL	303
NEBUN	304
ARMURA	305
BOA	307
DIMINEȚILE	309
JUMĂTĂȚI	313
ȚINTA	314
DIAMANT	315
LACRIMI	316
RĂBDARE	318
GRAVITAȚIE	320
DIABET 365	321

Mă strânge noaptea lumea odaia-i carapace
 E cerul scund și negru și nori grei mă apasă
 Sub osul frunții-nguste sunt vise cardiace
 Pe trepte nedormite în hruba mea osoasă

Pereții îmi ard craniul și ca-ntr-o pușcărie
 Privind la santinele văd moartea și asediu
 Zăbrele feromone mă țin în anarhie
 Când nervul optic leneș renaște din ev mediu

Prin temniți fără gratii un duh trece agale
 Nici o dorință însă nu vrea să îmi asculte
 Când port sub carapace silabe madrigale
 Și scot din călimară catrenele prea culte
 (Vărsând lacrimi sărate și grele și prea multe)

Arareori mă-nfrânge durerea și-o sminteală
 Mă exilează gânduri spre-nalte emisfere
 Și noaptea mă atrage prin izul de cerneală
 În vise cardiace din sinucise sfere

Mi-ar trebui o barcă și-un geam lângă o plajă
Să văd cum luminează un far fără remediu
Iluzie stupidă ce-mi stă în gând de strajă
Ca-ntr-o pictură nouă cu pensula-n compendiu

AȘTEPTÂNDU-L pe BAUDELAIRE

Scriu un sonet absurd din litere și zgură
Vocale muribunde pe note de pian
În searbăd madrigal cu viața prematură
Miresme din alcovuri în osul cranian

Trec sumbre armonii și-un înger din faringe
Prin vârful de creion și pe hârtii calice
Un infinit concert dintr-un sublim laringe
Cu diavoli în orchestră și muzele complice

Cu zeci de ani în urmă pe scenă-a fost Baudelaire
Și-a înviat cu versuri tot praful din vibrații
Satan i se-nchinase ca vechi consilier
Aceste reverențe născând noi conotații

Cu vise dăruite de astre frământate
Sonete-au răsărit din rime desuete
Păzit în taină noaptea de muze renegate
Ca florile bolnave din epoci incomplete

Profunde entropii în limba lor cuvântă
Blajină mângâiere din sunet subteran
Firavele urechi sunt într-o comă frântă
Și eros ne străpunge cu arcul suveran

Iubiri neconfirmate au gust de aguridă
Ce-ascultă fără vină de o săgeată sfântă
Rănind în valva stângă inimi de piramidă
Subtile înțelesuri prin firea lor ne-ncântă

Azi lui i se închină și demoni dar și zei
Cucernic răscolind poeți cu pana cultă
Ce nu puteau să scoată din răgușeli de miei
Decât o amăgeală a celor ce ascultă

Prin labirintul lor din mrejele secunde
Baudelaire este el însuși spectacol de idei

O parte din mine privește apusuri
Cu ultimul soare nomad peste deal
Și timpul trecut prin cadran fără fusuri
Cu limbi de oțel într-un somn anormal

O parte din mine găsește răspunsuri
Prin cărți cu poeme din lumea de ieri
În vise rotunde prin arc de compasuri
Sortez amintiri decupând vechi dureri

O parte din mine reneagă din mituri
Căușul cu apă pe vetre de jar
Prin focul ce stinge o mare-n nisipuri
Mor glasuri materne zidite-n calcar

O parte din mine ascunde tristețea
Pe cruci sub cortine de fier și tafta
Prin tinerii ochi de smarald frumusețea
E-un mit cu chirie în inima ta

O parte din mine culege furtună
Când seamănă vânt printre nori strânși în chingi
Se-ascunde tot ceru-n eclipsa de lună
Tu mergi înainte și-nvață să-nvingi

O parte din mine se-ncurcă în simțuri
Zidește biserici în bob de cafea
Petrece prin iarbă cu lacrimi în colțuri
Un ultim poet exilat într-o stea

Prin ochiul de înger țes versuri din fire
O parte din mine zâmbeste tăcut
Când ultima lume e-un pumn de porfire
Prin clarul de moarte dau timpul tribut

Stelelor crude și soarelui slut

Mă întristez și toamna mă străbate
Dar inima ți-am dat-o ție toată
Să nu mai simt cum frunzele uscate
Se duc în vânt spre lumea înghețată

Am traversat deșert de necuvinte
Și mi-am închis în inimă tristețea
Strângând la piept cu mâinile veșminte
Când drumuri noi îmi curmă tinerețea

Nu am vreun țel nici vreo săgeată-n spate
Din vechea rană scoasă și uitată
Viața-a trecut de jumătate poate
Și-am fost vasala muzei devotată

În lumea asta care mi-e străină
M-a alintat în suflet poezia
Dar uneori o scriu pentru vitrină
Și nu îmi pot ierta ipocrizia

Am irosit în timp cerneluri fine
Și din cuvinte-am ridicat palate
În goana mea prin lumile străine
Am scris de bucurie și păcate

Am primenit cu umbra mea nisipul
Urzind pe ocolite căi nespusul
Mi-am oglindit într-o fântână chipul
Și am văzut în ochii mei apusul

Acolo e-o tăcere temporară
Doar câte-o stea mai cade din senin
Nici vânt nu bate nici vreo floare rară
Nu prinde rădăcini dintr-un suspin

M-aduc călăi la marea judecată
Care începe câtuși de curând
Eu veșnic sunt găsită vinovată
Că scriu versuri rimate și în gând

Că scriu cu sânge ca un animal
Rănit de o săgeată de departe
Rebandajând cu lacrimi de final
Vechi cicatrici pe trup ce nu-s deșarte

Sublimul clipei parcă nu există
E o fantasmă-n vis fără măsură
Menită să amâne clipa tristă
Pusă la zid de falsa lor cenzură

Însingurată fără de armură
Mă-nfrâng iar vânătorii de paradă
O pasăre pierdută-n cer de zgură
Și inutilă prea calică pradă

N-am vrut să fiu nici pasăre nici cer
Și nici vreo plantă lângă marea moartă
S-aud secunde-n clopote de fier
S-aud cum cad și ele nu mă iartă

Zadarnic mă chemați la judecată
Voi care faceți umbră pe pământ
Aștept verdictul dar ne-nduplecată
Aleg din visul crud doar un cuvânt

Îmi bat secunde-n inima de piatră
Nici pasăre nu sunt nici cer nici vânt
Sunt vinovată